

Farkasrét

PRÓZA - LXI. évfolyam, 51-52. szám, 2017. december 20.

Kimegy a temetőbe. Mégiscsak ünnep van. Visz fenyőágakat a sírra, meg olyan díszeket, amiket nem sajnál, ha ellopják. Otthon is ez van, csak nem lopnak, mert nem jön hozzá senki. Egy ág. Már nem veszi le az egész dobozt, amiben a díszek vannak, kis zacskóban van az a néhány, amit feltesz, meg vesz kimérve szaloncukrot, abból is feltesz párat, a többit megeszi, amikor a tévét nézi.

Nem, idén nem tudnak hazajönni. A fia mondta, hogy nem lehet, hogy minden szabadságát otthon tölti, és akkor hiába él a tengeren túl, ha mindig csak azt látja, ami a tengeren innen van, meg hogy nincs olyan karácsonya a gyerekeknek, amilyen az övé volt, mert épp úton vannak hazafelé, amikor lehetne. Majd nyáron, mondta, ha meg tudja osztani a szabadságát, akkor elviszi a gyerekeket.